



Sortelvere

Anno 2022



RoS - Live: Tankernes, drømmenes og fantasiens verden

Indhold

Introduktion.....	3
Udseende og opførsel.....	3
Udseende.....	3
Syn på andre racer	4
Kultur	4
Sortelverhusets struktur	5
Religion	6
Egens Disciple, Silvias Tro	6
Den Mørke Faders Menighed, Lyranos' Kirke	7
Traditioner	7
Skumringsfesten	7
Lederskab.....	8
Kejserinde	8
Mester	9
Dronning	9
Matriark.....	9
Kvinder.....	9
Mænd	10
Hjemland	10
De store byer i Elnaril.....	10
Zar'Kyriel.....	10
Djar'Vyril.....	11
El I'Marz.....	11
Es'Zadar	11
Eta'Fiel	11
Lyranios.....	12
Nimaris.....	12
Silvionas Cirkel.....	12
Troljeknütel.....	13
Varkül.....	13
Territorier uden for Elnaril.....	13

RoS - Live: Tankernes, drømmenes og fantasiens verden

Midterlandet.....	13
Silvias Hede (Tauks Hede)	14
Galvs Skove, Fort Stokvin.....	14
Galvs Skove, Det Sorte Fort	14
Ordener	14
Den Sorte Rose	15
Skyggeordenen	15
Nattens Engle.....	16
Den Sorte Kniv	17

Introduktion

Dybt under Galvs Skove ligger et imperie bygget i tunneler og huler. Her bor sortelverne, Silvias børn. Her regerer de mægtige adelshuse over de almene sortelvere og deres utallige slaver. For mange tusinde år siden invaderede sortelverne Gallmare, menneskenes land, og regerede der indtil helten Hykil ledte et oprør og blev ophøjet til gud. For de langtlivende sortelvere skete dette for ikke så mange generationer siden, og derfor bærer de stadig ondt blod over deres nederlag.

Sortelvernes samfund er et gigantisk hierarki, hvor alle kæmper for at finde eller beholde deres plads. Silvia tilskynder sortelverne til at være ambitiøse og række så langt som de kan, mens Lyranos minder dem om, at lige meget hvor meget de slås med hinanden, må sortelverne i sidste ende stå sammen mod en omverden, der ser på dem med frygt og foragt.

Udseende og opførsel

Udseende

Sortelvernes mest genkendelige træk, som de er kendte for verden over, er deres blæksorte hud. Som børnebørn af Lyranos har sortelverne spidse ører og en tendens til at være mere spinkle af bygning end de er muskuløse.

De fleste sortelvere foretrækker sort og mørke farver i deres tøj. Denne stil holdes i hævd gennem gammel tradition i kejserindens hof, hvorfra den spredes til resten af det sortelviske samfund. Det er også almindeligt for sortelvere at gå i noget pænere tøj end de fleste andre racer ville gå i til hverdag. I det sortelviske samfund er udseende et tegn på status, og den som ikke kan holde styr på sit udseende, kan nok heller ikke holde styr på sit erhverv.

RoS - Libe: Tankernes, drømmenes og fantasiens verden

Syn på andre racer

- Mennesker

Selv om der er gået mange tusinder af år siden sortelverne regerede over Gallmare, nærer de stadig et ulmende had til menneskerne, og specielt til helteguden Hykil, som drev dem ud.

Mennesker anses generelt som gode slaver, da de kan vænne sig til de fleste omstændigheder. Mennesker udgør også størstedelen af Elnarils slavebefolkning.

- Elvere

Der er ingen anden race i Ros som sortelverne hader helt så højt som elverne. De to søskenderacer har arvet et rivaleri fra deres guder som har ledt dem til at føre nådesløse krige mod hinanden over årtusinderne.

- Gobliner

Goblinerne holder en mærkelig plads i sortelvernes forståelse af deres omverden. På den ene side er goblinerne små, svage, og uorganiserede, hvilket burde gøre dem til velegnet slaverace. På den anden side er goblinerne snu, kan komme mange steder som aldrig ville lade en sortelver inden for synsvidde, og er mere end villige til at sælge eksotiske varer til husene. Dette gør som sådant goblinerne til den race, som sortelverne har mest omgang med, men på samme tid ser sortelverne ned på de nysgerrige grønne væsener.

- Orker

Sortelverne betragter mest af alt orkerne som et værktøj, der af og til er godt at have klar. Orksla ligger langt nok fra Elnaril til at en invasion ikke er en overhængende fare. Orkerne er ofte gode allierede for sortelverne, da de som regel er villige til at arbejde som en art lejesvende for penge, mad, eller smedet udstyr.

- Dværge

Dværgene og sortelverne har sjældent noget direkte at gøre med hinanden. Dvæsk ligger for langt væk til at være et nemt mål, så indtil videre har sortelverne oftest angrebet menneskerne i Gallmare. Dog sætter sortelverne stor pris på de relativt få dvæske slaver de har, som er specielt dygtige til at udvide hulesystemerne.

Kultur

Sortelvernes kultur er generelt hård og nådesløs mod de svage, for hvis man kan vinde overhånd over en anden, er der intet galt i at gøre det. Da ingen kan være stærke på alle områder eller på alle tidspunkter, har denne indstilling ført til et stort fokus på grupper og organisationer. Næsten alting i den sortelviske kultur er indrettet i rangordener og hierarkier, og sortelvere foretrækker som regel altid at vide hvor de står socialt i forhold til andre omkring dem.

Det mest kendte eksempel på denne organisering er sortelvernes huse. Langt størstedelen af alle sortelvere i Elnaril er tilknyttet et adeligt hus. Dette betyder ikke, at alle medlemmer af et hus har husets navn som efternavn, den ære tilkommer kun matriarkens familie. Kernen i ethvert sortelverhus er den adelige familie.

RoS - Libe: Tankernes, drømmenes og fantasiens verden

Herfra kommer husets fruer, og de adelige børn får den bedste undervisning og træning som huset kan anskaffe. Politikken husene imellem drives lige så meget af adelsfamiliernes personlige relationer, som af husenes politiske og økonomiske behov.

Under den adelige familie består husene af skiftende hierarkier af laverestående sortelvere. Håndværkere, soldater, handelsfolk, magikere, og alt andet hvad et samfund har behov for for at køre rundt. Huse kan variere meget i størrelse. De helt små huse indeholder kun nogle få familier, der forsøger at holde sig sunde nok til ikke at blive overtaget af deres konkurrenter, og som ofte er specialiseret i en enkelt type arbejde. Derimod er de største huse enorme organisationer, som omfatter utallige familier spredt over flere forskellige byer. Disse store huse har ressourcerne til at træne eksperter i mange forskellige felter og kan sende deres bedste ud til at studere på de fornemmeste akademier i Elnaril.

Sortelverhusets struktur

Hele det sortelviske samfund er bygget op omkring adelshuset, almindeligvis bare kaldt "huset". Hvert hus styres af en adelsfamilie, men består i sin helhed af mange forskellige familier, alt fra vagter og personlige tjenere til rådgivere og håndværkere.

Øverst i hvert hus sidder matriarken, den adelige families overhoved. Hun har den suveræne autoritet over familien og huset, i hvert fald officielt. Hvis et hus er spredt over mere end én lokation, vil der under matriarken være husfruer, som står for de andre husholdninger.

Hver matriark og husfrue vil så have en række folk til at hjælpe med at drive sin del af huset. Det er for eksempel meget almindeligt at have en vagtkaptajn og en torturmester, til at holde orden. Der udnævnes også tit overhoveder for bestemte emner, så som en handelsfrue eller en urtemester. De specifikke titler varierer både mellem huse og alt efter hvem, der holder posten.

Under disse poster arbejder så de almindelige sortelvere. De vil have hver deres forretninger og værksteder, hvor de arbejder på at tjene ind til huset. De forventes at følge ordrer ovenfra, men ellers selv tage initiativ. Der er næsten altid fordelagtige aftaler mellem forretninger, som tilhører samme hus, for hvem vil dog hjælpe andres huse over deres eget?

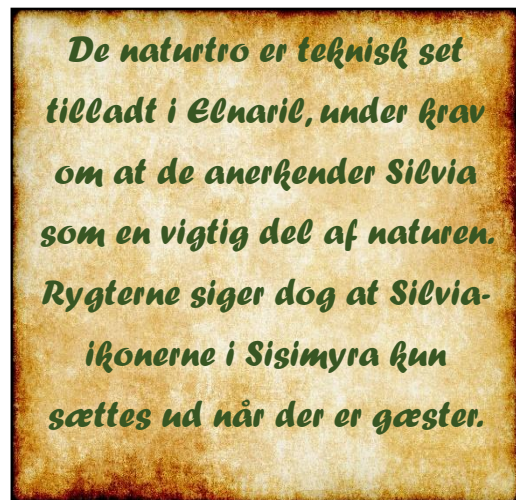
Nederst i hierarkiet ligger altid slaverne. Slaver bruges primært til ufaglært arbejde: transport af varer, personlig pleje af de adelige, og andre sådanne opgaver. Dog er der selvfølgelig også slaver som modtager træning i håndværk, for at hjælpe deres frie mestre.

RoS - Live: Tankernes, drømmenes og fantasiens verden

Religion

Lige som meget andet i sortelvernes samfund, anses religion også som et tilhørsforhold. Mange sortelvere vælger ikke deres kirke ud fra religiøs overbevisning, men i stedet ud fra politiske overvejelser. Visse huse har strenge forventninger til deres medlemmers valg af religion, mens andre lader deres medlemmer vælge mere frit. Mange alliancer lægges også langs religiøse linjer, så det er ikke uhørt for en sortelver at tilkende sig en religion i håb om at opnå en alliance med en mere magtfuld sortelver.

Sortelverne deler sig størstendels mellem tilbedelsen af to guder. Lyranos, alle elveres fader, og Silvia, hans mørke datter. Derudover er der et fåtal som vælger i stedet at tilkende sig naturtroen.



Egens Disciple, Silvias Tro

Silvias religion, officielt kendt som Egens Disciple, anser magt og ambition som dyder. For den mørke datters tilbedere er hierarkiet og konkurrencen en naturlig del af verden, og kirken lærer dem at trives i den tilstand. Silvias præsteskab bærer ofte hendes hellige farve, en mørk lilla.

Silvias tro tiltrækker mange unge huse, der ser mulighed for at forbedre deres plads i samfundet. Den tilskynder sine tilhængere til at drømme stort og skærpe sig selv, fordi man aldrig kan vide, hvornår Silvia præsenterer en mulighed.

Det meste af Silviakirken har et hadefuldt forhold til elverne i Timara. Silvias tilbedere sætter en dyd i at bevise, at de er bedre end deres gudindes søsters børn. Derfor sætter Silvias tilbedere også høj pris på elverslaver.

Selv om lige så mange mænd som kvinder tilkender sig Silvias tro, består præsteskabet næsten udelukkende af kvinder. Mænd, der formår at blive garkere i Silvias kirke, er sjældne. Derfor anses mandlige Silvia-garkere også med en vis respekt, for deres kvindagtige styrke.

Silvias kirker har ofte pladser beregnet til at lade tilbedere prøve kræfter mod hinanden i alt fra dueller med våben til brætspil.

Kirkens rangorden er et virvar af ærestitler og sideløbende hierarkier, der kan gøre det svært for udefrakommende at placere præstinder fra forskellige byer i forhold til hinanden. Egens Disciple har hovedsæde i Silvionas Cirkel, hvorfra de 12 præstinder i Datterrådet leder troen. Det er forbudt for Silvias kirke at have et enkelt overhovede efter et mislykket forsøg på at overtage magten over Elnaril for 6000 år siden.

RoS - Live: Tankernes, drømmenes og fantasiens verden

Den Mørke Faders Menighed, Lyranos' Kirke

Lyranos' kirke prædiker først og fremmest om fællesskabet. For Den Mørke Faders Menighed er gruppens trivsel det højeste mål. Præsteskabet fortæller, at verden er et mørkt og farligt sted, og når hele verden er ude efter sortelvernes liv, er den eneste mulighed at stå sammen. I Lyranos' religion forstår man at ingen, lige meget hvor stærk, overlever alene.

Lyranos' kirke er vellidt blandt huse, der har god kontrol over deres økonomiske situation, og vil beskytte deres position. Generelt er familie og loyalitet meget vigtige i Lyranos' tro.

Der er dog et punkt som splitter Lyranoskirken: elverne i Timara. Den ene fløj af kirken mener, at Valhjarna og hendes børn er skyld i at Lyranos drev Silvia fra sit hus. De bærer et evigt had mod deres søskenderace. I den helt anden ende ligger den meget lille gruppe kendt som forsonerne. De mener, at den eneste rigtige løsning er at finde fælles grund mellem de to racer og genoprette fred i den guddommelige familie. Dog ligger langt størstedelen af Lyranos' tilbedere et sted imellem disse to yderpunkter.

Selve Lyranos' kirker er ofte velbefæstede bygninger, der kan være sidste bastion i tilfælde af en invasion. Langt de fleste kirker har også mindst et veludsmykket møderum, hvor fjendtlige parter kan mødes til diplomati under kirkens garanti.

Præsteskabet er som regel let genkendelige, da de bærer Lyranos' hellige farve, gul, som ellers ikke ses tit i det sortelviske samfund. Lyranoskirken optager næsten lige så mange mænd som kvinder, fordi de mener at et samfund under konstant trussel ikke har råd til at takke nej til kompetente tjenere.

Den Mørke Faders Menighed er ordnet i organiserede hierarkier, hvor rang er bestemt både af størrelsen på ens menighed og hvor mange kirkefolk man har under sig. På denne måde kan højtsiddende præster relativt nemt mobilisere kirkens folk til at træde ind hvor det sortelviske folk er under trussel.

Lyranoskirken har hovedsæde i Lyranios, hvor der ligger et enormt katedralkompleks, der huser både Elnarils største garkerskole og tempelridderordenen Den Sorte Roses hovedkvarterer. Herfra kommanderer Skaberens Matriark, Kexari Ty'lar, kirkens mægtige hierarki.

Traditioner

Skumringsfesten

Skumringen, også kendt af andre racer som Blodfesten, afholdes i november og er den største religiøse festival i sortelvernes år. Festivalen er officielt dedikeret til Silvia, men er i lige så høj grad en fejring af det sortelviske hierarki. Under Skumringen skal sortelvere af alle range bevise deres værd. De lavtstående deltager for at bringe ære til deres overordnede og vise sig værdige til at tage højere positioner. De højtstående forventes at deltage for at bevise at de er værdige til at beholde deres positioner. En kaptajn, der ikke kan beskytte sig selv kan heller ikke beskytte sine underordnede.

Hoveddelen af festivalen består i blodige gladiator kampe og andre fremvisninger af kampstyrke, men man prøver at fremhæve alle former for udmærkelse i sit fag. Dog er arenaen, som kaldes Gudernes Cirkel, den som de fleste venter spændt på.

RoS - Live: Tankernes, drømmenes og fantasiens verden

I Gudernes Cirkel afholdes der turneringer imellem forkæmpere udvalgt af deres kaptajner og fruer. Her får hver deltager chance for at vise deres overmagt og bringe hæder og ære ikke bare til sig selv, men også til deres organisationer og sponsorer. Når man der træder ind i cirklen, vælger man mellem to typer kampe. Man kan enten træde ind "for Silvia" eller "for Lyranos". Træder man ind for Silvia, kæmper man alene mod én modstander, for at vise sit værd i Silvias øjne. Træder man derimod ind for Lyranos, er kampen tre mod tre, for Alfaderen velsigner samarbejde og fællesskab.

Derudover sættes der en ære i at indfange medlemmer af andre racer (eller tvangsindlægge nogle slaver) til at holde en jagt gennem vildniset, for at lade jagere og slavefangere vise deres kunnen. Byttet gives oftest våben og tid til at løbe, så jægerne kan vise deres værd.

Traditionelt indvies Skumringen med at alle deltagere spilder en dråbe af deres blod i en beholder af drikkeelse, som så deles rundt. Dette gøres for at minde sortelverne om at lige meget hvor meget de måtte strides indbyrdes, så står de til sidst sammen mod resten af verden.

Lederskab

Officielt gives forfremmelser i det sortelviske hierarki ud til dem, som har udmærket sig og vist sig kompetente til at tage mere ansvar på sig. Uofficielt foregår der ofte heftige politiske kampe bag scenerne, hvor rivaliserende huse prøver at få deres egne kandidater til at fremstå bedst muligt, mens de forsøger at ødelægge deres rivalers chancer.

Der ses igennem fingre med meget nepotisme og mange ulovlige handlinger i kampen om høje pladser i hierarkiet, så længe de ikke truer den givne organisations sundhed og stabilitet. Sortelvere der forsøger at myrde sig vej til en forfremmelse midt under en krise kan hurtigt tiltrække sig den helt forkerte form for opmærksomhed.

Sortelvernes samfund er inddelt i et meget distinkt hierarki, hvor det oftest er meget klart hvem der har kontrollen. Overordnet set inddeles samfundet i cirka denne rækkefølge:

Kejserinde

Øverst i sortelvernes hierarki sidder kejserinden, den absolutte regent af Elnaril. Hun regerer fra Trokning, hendes palads i Zar'Kyriel. Hendes ord er lov, og hendes luner kan sikre en sortelver et liv i luksus eller bringe deres familie i støvet. De sidste mange hundrede år har Kejserinde Orzara Mal'Kyra af hus Mal'Kyra holdt tronen med en jernnæve, i dette tilfælde ganske bogstaveligt: Kejserinde Orzara mistede sin højre hånd i et attentatforsøg for to hundrede år siden og bærer nu magiske metalproteser udformet af de mest talentfulde håndværkere i Elnaril. Før hun overtog tronen, var Kejserinden sin mors Krigsmester, og hun er berygtet for både sit temperament og sine frygtindgydende evner i kamp.

RoS - Libe: Tankernes, drømmenes og fantasiens verden

Mester

Mestrene er kejserindens uddelegerede ledere inden for forskellige områder, så som Handel, Krig, og Interne Stridigheder. Mestrene har ansvar for deres delegerede område og anses generelt for at udtrykke kejserindens vilje derpå. Mesterposterne er meget eftertragtede, og matriarker fører indviklede politiske kampe mod hinanden for at sikre den medfølgende magt til deres hus. Mange af mestrene rejser rundt i Elnaril for at tage sig af de sager, der er store nok til at kræve deres opmærksomhed, men de har alle et palads bygget helt op af Trokning i Zar'Kyriel.

Der er ingen skrevet lov som hindrer en mand i at blive udnævnt som Mester. Dog er dette så vidt vides aldrig sket, og det politiske kaos en sådan udnævnelse ville medføre kunne blive katastrofalt, selv for kejserinden.

Dronning

Under kejserinden sidder de ti Dronninger. Hver Dronning regerer en af Elnarils store bystater, hvori hun har nær ubegrænset magt. Ifølge loven behøves Dronninger ikke bøje sig for andre end kejserinden og hendes ordrer, men i realiteten må de ofte også føje visse andre magtfulde personer, så som lederne af gudernes kirker.

Matriark

Matriarken er den øverste leder af sit hus. Matriarkers magt varierer meget, og bestemmes i største grad af deres hus' velbefindende. Nogle huse vokser sig så store at de spredes over flere husholdninger, eller måske endda til flere forskellige byer, og i disse tilfælde vil de underordnede husholdninger som regel ledes af en husfrue, som adlyder matriarken.

Matriark er ikke en officiel titel, men alle sortelvere er bekendt med den. Mange vigtige forsamlinger og råd inviterer kun medlemmer, der kan lægge krav på matriarktitlen.

Guderne må forbarme sig over den som kalder en matriark for "husfrue".

Kvinder

Langt de fleste sortelvere vil helt automatisk forvente at en kvinde er den mest kompetente person i lokalet. Dette er affødt af deres samfund, hvor kvinder generelt får bedre uddannelser og højere poster end mænd. Det sker at mænd får høj autoritet, men oftest kun over andre mænd.

Hvis en kvinde kommer under en mands autoritet, er der en stille forventning om at hun inden længe vil stige i rang. En mand med en eller flere kvinder under sig er konstant under trussel om at blive væltet af posten, fordi hans – som regel kvindelige – overordnede leder efter den mindste grund til at give hans post til "en mere fortjenende".

RoS - Live: Tankernes, drømmenes og fantasiens verden

Mænd

Mænd holder teknisk set ingen magt i sortelversamfundet. Selvfølgelig har det ikke holdt sig så nemt i virkeligheden. Mænd holder den magt som de kan udøve, som regel i form af en frues beskyttelse. Derfor vil en mand med ambitioner som regel forsøge at blive vellidt af en frue der er på vej op i hierarkiet, i håb om at fruen vil finde ham brugbar og derfor hjælpe ham til at blive mere magtfuld blandt mændene. Fruerne er som regel fuldt villige til at indgå i sådanne samarbejder, da det styrker deres egen position at have loyale mænd med status og prestige i deres følge.

På denne måde har nogle mænd opnået en stor magt i sortelversamfundet, for selv om de ifølge loven ikke holder nogen magt, så er der ikke mange der har lyst til at modarbejde en Mesters yndlingstjener eller en dronnings skrædder. En titel som vagtkaptajn lyder måske ikke af meget, men hos sortelverne handler det alt sammen om *hvem* man er løjtnant for.

Hjemland

Sortelvernes hjemland er det gigantiske netværk af underjordiske tunneler kendt som Elnaril. Netværket strækker sig hele vejen under Galvs skove og har et utal af udgange, både åbenlyse og skjulte. Elnaril er inddelt i elleve dronningedømmer. Hvert af dronningedømmerne er opkaldt efter den by de regeres fra. Kejserinden regerer selv over dronningedømmet Zar'Kyriel, mens de andre ti styres af hver deres dronning.

De store byer i Elnaril

Zar'Kyriel

Elnarils hovedstad og den mest prægtige by, sortelverne nogensinde har opført. Hovedstaden er et gigantisk gangsystem som ikke ses magen til andre steder i sortelverriget. Her findes store åbne pladser, smukt udsmykkede grotter og huler. Aldrig har noget medlem af en anden race set denne by og sluppet levende ud af Elnaril. Hele byen bærer præg af at mange højt dekorerede huse er bosat her.

I Zar'Kyriel findes store katedraler til Silvias og Lyranos' ære. Her findes også de mest prestigefyldte skoler for handel, håndværk, og visdom.

Byen er opbygget således at jo fattigere og mindre vigtig et hus er, dets længere væk fra centrum og kejserindens palads ligger deres grotter. Kun de absolut mest betydningsfulde Mestre og matriarker er bosat i nærheden af kejserindens palads. At bo tæt op af paladset er en af de højeste ærer en matriark kan drømme om. Ud over de mange huse som har hovedsæde her, er der også mange magtfulde matriarker fra andre bystater, som holder boliger i hovedstaden, til når de skal besøge kejserindens hof.

Troknung, kejserindens palads, er så stort, at ingen kender alle dets afkroge og hemmeligheder, måske lige bortset fra kejserindens Skyggemester. Det formodes også at Skyggeordenen holder hovedsæde i Zar'Kyriel, om end ingen ved hvor et sådant skulle ligge.

RoS - Libe: Tankernes, drømmenes og fantasiens verden

Djar´Vyril

Bystaten ligger geografisk placeret helt op ad grænsen til Gallmare, ikke langt fra Nimaris. Byen ligger strategisk og holder en af de vigtigste indgange til Elnaril fra tunnelsystemet under Gallmare, og er derfor stærkt befæstet. Byen har den dag i dag stadig enorme kvarterer fyldt med tomme barakker, et minde om den tid hvor hære marcherede over grænsen til det besatte Gallmare.

Et af byens mest genkendelige bygninger er Nattens Engles frygtindgydende ordenshal, som stammer tilbage fra ordenens oprettelse under invasionen af Gallmare. Ordenen trækker også mange af sine rekrutter fra de lokale huse.

Dronningerne i Nimaris og Djar´Vyril har et generationer langt rivaleri fokuseret på at bevise hvis krigere er de stærkeste kæmpere. Denne tradition har ledt til en generel rivalisering mellem indbyggerne i de to byer, på lige omkring alle tænkelige områder.

El´Marz

Beliggende under skovens sydvestligste ende, er et berygtet dronningedømme. Over årtusinderne har forskellige dronninger drømt om at udvide Elnarils rækkevidde mod syd. Meget af Gallmare er allerede undergravet med ældgamle tunneller og forladte grotter, men Dræsk og Orksla er gået fri.

Som dronningedømmet der ligger tættest på disse to lande, har mange dronninger af El´Marz påbegyndt tunnelgravninger mod syd.

Gentagne forsøg på at sætte huler op under Orksla er enten blevet invaderet af orkklaner eller overløbet af landets utroligt farlige dyreliv.

På samme vis er det indtil videre lykkedes dværgene at finde og lukke alle større tunneller fra Elnaril ind under Dræsk, og dværgenes nordlige forter er konstant på vagt over for nye forsøg.

Es´Zadar

Byen var tidligere beboet af ti gange så mange som den er i dag. Efter et fejlslagent forsøg på at grave en tunnel under Tolltugnanau Hafnia til elvernes land, Timara, valgte mange sortelvere at rejse til andre dele af det mægtige sortelverrige. Efter denne fiasko mistede byens Dronning også meget magt og omdømme, hvilket hun desperat har prøvet at genopbygge i de seneste årtier.

Dette har efterladt store dele af dronningedømmet øde. Mange dele af selve byen er efterladt til støv og rungende ekkoer, om end alskens rygter går om hvilke lyssky typer og mærkelige væsener der har bosat sig i de tomme grotter.

Eta´Fiel

Eta´Fiel kontrolleres hårdhændet af Dronning Zaxa, en over 3000 år gammel sortelver. Det lykkedes for længe siden Zaxa at rejse sig selv som en mægtig udød, og siden har hun taget tronen som Eta´Fiels

RoS - Libe: Tankernes, drømmenes og fantasiens verden

Dronning, og har ingen planer om nogensinde at opgive den. Zaxa forlader ekstremt sjældent sit palads i midten af byen, og foretrækker at sende sine mange lærlinge ud i sit sted.

Af denne grund flokkes Elnarils dødedansere til bystaten for at praktisere deres kunst. De fleste kommer med et håb om at imponere Dronningen og modtage en lærlingeplads i hendes hus.

Generelt anses magisk kunnen som et højt statussymbol i Eta'Fiel, om end visse præster i stille hjørner lufter tvivl ved tanken om at have en tilsyneladende udødelig naturtro siddende på tronen, og kommenterer på hvor meget Zaxas hof ligner kejserindens.

Lyranios

Bystaten er opkaldt efter guden Lyranos. Her ligger Elnarils største Lyranostempel, et enormt kompleks, der indeholder både den største garkerskole i Elnaril og den sagnomspundne Første Grotte, som kirken påstår er det allerførste sted sortelverne bosatte sig under jorden. Den hellige krigerorden Den Sorte Rose har også hovedsæde i det enorme katedralkompleks, og dens medlemmer ses ofte stå vagt omkring disse hellige grotter. Fra denne fæstning regerer Skaberens Matriark over hele Den Mørke Faders Menighed.

Næsten alle huse i byen flyver Lyranos' farver fra deres facader, og ingen Silviatro frue er nogensinde blevet Dronning af Lyranios.

Nimaris

Nimaris dækker over et stort stykke af grænsen til Gallmare, og et utal af tunneller krydser grænsen i dette dronningedømme.

Givet deres position ved grænsen har Nimaris' huse en stolt tradition for at træne Elnarils bedste tunnelkæmpere, sortelvere specialiseret i at forsvare det prægtige gangsystem. Alle huse forventes at kunne stille et antal veltrænede krigere bestemt efter husets størrelse - men i praksis er der en række huse som specialiserer sig i at træne Nimaris' berygtede tunnelkrigere, som så tager betaling fra de andre huse for at stille krigere på deres vegne.

Tunnelkrigerne er Nimaris' stolthed, og dronningedømmet har derfor en oldgammel fejde med Djar'Vyril om kvaliteten af deres respektive krigere. Det siges at fejden startede, da en højtstående frue fra Nimaris pralede med at fem af hendes krigere kunne holde en tunnel mod ti valgfrie krigere fra Nattens Engle.

Silvionas Cirkel

Byen er opkaldt efter guden Silvia. Her findes det største tempel til Silvias ære i hele Ros, et enormt system af tunneller og grotter udsmykket med hellige symboler og billeder fra Elnarils historie. Herfra styres hele Silvias kirke af Datterrådet. Rådet holder sig til at have 12 medlemmer, som holder deres poster til de dør. Rådet inviterer selv nye medlemmer, men byens mest magtfulde matriarker har i praksis vetoret over, hvem der bliver givet en invitation.

RoS - Libe: Tankernes, drømmenes og fantasiens verden

Tempelridderordenen Silvias Udvalgte har ligeledes deres hovedsæde i Silvironas Cirkel. Og dens krigere står evigt parat til at forsvare Silvias religion, de 12 rådsmedlemmer og rådssalen, som siges at indeholde en naturligt voksende moseeg, sort som kul.

Troljeknütel

Troljeknütel ligger under bjergenes forløbere, og det er her hvor størstedelen af sortelvernes minedrift befinder sig. Byen har derfor også en meget stor andel slaver i befolkningen, da de bruges til at grave de farlige minetunneler både op og ned gennem bjergene. Bagsiden ved denne vidtrækkende udgravning er, at det af og til sker at der brydes ind i huler som forbinder til overfladen, og derfor er der gennem årtusinderne vandret trolde ned fra bjergene.

De lokale huses tendens til at producere slavedrivere og troldejægere har givet byens indbyggere et ry for at være grove og usofistikerede.

Varkül

Selvom Varkül ligger i hjertet af Elnaril, ligger det afsides fra de nærmeste andre dronningedømmer. I selve byen ligger centeret for naturtroen i Elnaril, Sisimyra, en enorm grotte hvorfra rygter siger at højgaldere kan spionere på hele Galvs Skove. Her mødes mange galdere og lærde naturtro sortelvere og diskuterer verdens mysterier.

Nogle rygter påstår endda, at højgalderne i Sisimyra kender sandheden om det sagnomspundne Kædens Smedje, og muligvis har kontakt dertil.

Hele byen er præget af et tæt forhold til naturen, med forskellige planter og svampe synlige lige meget hvor man står i byen.

Varkül er meget muligt et af de to eneste steder i sortelvernes rige, hvor en naturtro har en reel chance for at opnå dronningetitlen. Ingen kan huske en tid, hvor det lykkedes en gudetro at holde tronen.

Territorier uden for Elnaril

Midterlandet

Et af de få steder hvor alle kendte racer lever i samme område. Et mindre landområde uden egentlig mineralisk værdi, kun strategisk betydning. Her regerer Dronning Alystin Anistra Moldo. Midterlandet bliver ofte anset som det mindste af Elnarils ti Dronningedømmer, og Dronning Moldo derfor som landets laveste Dronning. På trods af dette sker størstedelen af Elnarils handel med omverdenen gennem Midterlandet, om det er eksotisk mad, kunst eller goblinske mekanikker, så skal det gennem handelspladserne i Midterlandet før det kan komme til resten af Elnaril.

RoS - Live: Tankernes, drømmenes og fantasiens verden

Silvias Hede (Tauks Hede)

Silvias Hede, kendt i resten af verden som Tauks Hede, er navngivet af Dronning Moldo af Midterlandet, i forbindelse med hendes deklarerede indtagelse af samme. Sortelvernes hovedsagelige bebyggelse på Silvias Hede blev, ved samme lejlighed, døbt Silvirano. Sortelverne har ikke ret meget kontrol over heden, men Dronning Moldo leder altid efter en åbning til at udvide sin magt.

Galvs Skove, Fort Stokvin

I et stykke øde fyrreskov i den sydlige ende af Galv Skove ligger Fort Stokvin, hvis opgave det er at beskytte den sydligste af nedgangene til sortelvernes underjordiske rige. Langt størstedelen af handelskaravanerne, som kommer nordpå fra Midterlandet, skal igennem Stokvin. Dette gør fortet til en eftertragtet post blandt Elnarils mest magtfulde huse, og derfor er posten som kommandant for fortet også berygtet for den tilhørende livsfare. Fortet selv er opkaldt efter den forgangne Handelsmester Alyra Stokvin.

Galvs Skove, Det Sorte Fort

Landet omkring hvad der er kendt som Det Sorte Firt er en gold skov uden meget liv. Området bliver, så vidt man ved, ledt af et hus, som blev forvist dertil af en kejserinde for længe siden. I Elnaril har man officielt næsten ingen forbindelse til fortet mere, og kun få ved at der stadig er bosat sortelvere. Landet bliver betragtet af kejserinden som værende dødt. Fortet har aldrig officielt fået et navn, og de få, gamle kort der markerer dets omtrentlige position refererer til det som Det Sorte Fort.

Ordener

Det sortelviske samfund har et utal af ordener, råd, og selskaber, som arbejder mod hver deres formål og ud fra hver deres værdier. Langt de fleste har kun magt i de byer eller dronningedømmer de ligger i, men et par få er vidt udbredte og kan findes i hele Elnaril. Her vil vi benævne et par af de vigtigste:

RoS - Live: Tankernes, drømmenes og fantasiens verden



Den Sorte Rose

Lyranos' Tempelriddere

I dag består Den Sorte Rose af trænede tempelriddere. Den Sorte Rose optager størstedels unge krigere, men ældre krigere, som har udvist færdighed i kamp og sans for at arbejde i grupper, bliver nogle gange accepteret. En fuldt uddannet Rose indgyder respekt i det meste af det sortelviske samfund. Ordenens medlemmer trænes hårdt i en række felter. Først og fremmest trænes Roserne i at kæmpe i grupper. Den Sorte Roses tempelriddere er berygtede for deres evne til dække hinanden i kamp og bevæge sig synkront. Denne træning gør også de fleste Sorte Roser til fantastiske livvagter. De trænes selvfølgelig også i Lyranos' tro og i individuel kamp.

Størstedelen af ordenen er stationeret omkring de vigtigste Lyranostempler i Elnaril. Specielt er katedralkomplekset i Lyranios berygtet for at have Sorte Roser postet ved alle indgange. Dog er der også en stor mængde tempelriddere, der bliver udstationeret som livvagter. Kirken låner specielt Sorte Roser ud til vigtige husfruer og matriarker i god stand med Den Mørke Faders Menighed og fra huse som har en lang historie for at sende deres børn til ordenen, så vel som visse garkere, der sendes på vigtige missioner for kirken.

Skyggeordenen

Kejserindens usynlige hånd

Det sortelviske samfund har et utal af spioner, snigmordere, og informanter, på grund af de evige politiske kampe husene kæmper mellem hinanden. Dog er der ingen organisation i Elnaril, som kan måle sig med den legendariske Skyggeorden.

Der ses intet galt i at planlægge politiske angreb og attentater på sine rivaler, men at planlægge oprør mod kejserinden er noget helt andet. Meget få tør overhovedet snakke om det, for hvem ved om en af hustjenerne, den informant man køber information af, eller den lejermorder man forsøger at hyre til arbejdet, i virkeligheden er en af Skyggerne. Kejserinden synes nogle gange at have en overnaturlig evne til at forudse attentater og forsøg på at true hendes magt.

Næsten alt hvad der vides om Skyggeordenen er i virkeligheden rygter. Man ved at ordenen blev oprettet af Kejserinde Flátil Frontklære omkring år 4460, efter en blodig borgerkrig med hendes søster om tronen. Så vidt vides ledes ordenen af Skyggemesteren, en mystisk post, der siges at være del af Mesterrådet, men som ikke officielt findes. Nogle rygter påstår at Skyggemesteren næsten altid er en mand, for at sikre at en kvinde ikke kan udnytte posten til at true kejserindens post. Skyggemesteren er meget muligt en af de få

RoS - Live: Tankernes, drømmenes og fantasiens verden

sortelvere i eksistens med fast adgang til kejserindens øre.

Ordenens medlemmer, Skyggerne, arbejder i celler spredt ud i Elnaril, og samler information om eventuelle trusler, som kommunikerer op gennem rækkerne. Nogle gange tager Skygger sig selv af overhængende trusler, men ofte afventer de ordrer fra deres overordnede. Hvem ved hvilke planer Skyggemesteren brygger på og hvem der viser sig at være vigtig for rigets sikkerhed. Det er også en del af skyggernes arbejde at overvåge vigtige personer som dronningerne og Mestrene, samt at undersøge mulige trusler på vej fra andre områder af verden.

Nattens Engle

Den blodige frontlinje

Nattens Engle er en af de mest frygtindgydende kampstyrker i Elnaril. Ordenen er kendt for vildskab i kamp og nådesløs brutalitet. Ordenens medlemmer foretrækker at slås i første række af kampen, og en linje af skrigende Engle kan få de fleste modstandere til at skælve.

Ordenen har hovedsæde i Djar'Vyril, hvor deres frygtindgydende hal ligger. Herfra marcherede de i ordenens tidlige dage direkte ind i Gallmare og spredte skræk og rædsel i det besatte land. Hallen er et stort kompleks, hvor der er plads til at huse hundreder af sortelvere og deres tjenere. Der er også talrige kamparenaer, forhindringsbaner, og indfangede monstre.



Nattens Engle opstod originalt op til invasionen af Gallmare i 3342. Ordenen voksede ud af den frygtede frue Miriz "Blodsenglen" Zilyrs personlige livgarde. Hus Zilyr er stadig den dag i dag involveret i ordenen, og mange af husets unge krigere sendes til Englene.

Nattens Engle søger altid at bevise deres værd i kamp. Derfor bliver de udstationeret hvorend Elnaril er truet. Ordenens medlemmer har vendt mange forsøgte angreb på dronningedømmerne med deres kompromisløse vildskab. Den nuværende øverste Engel, Zerk Vali'x, har styret ordenen i snart hundrede år, og siges at bære så mange ar, at hendes ansigtsmærker ikke længere er genkendelige.

Grundet ordenens fokus på personlig evne og frygtløshed tiltrækker den primært Silvatro sortelvere, men der er ingen forbud mod andre religioner. Mange invaderende styrker over årtusinderne er faldet skrigende til flankerende Engle, som har brugt deres rødder i naturtroen til at bevæge sig usynligt i hulerne.

RoS - Live: Tankernes, drømmenes og fantasiens verden

Den Sorte Kniv

Lovløse snigmordere

I Elnaril findes der mange grupper af lejermordere og andre lovbyggere. De jages af loven, mens de påtager det arbejde som husene ikke vil kendes ved. Deres navne kendes sjældent uden for den by eller det dronningedømme de opererer i.

Undtagelsen er Den Sorte Kniv. Rygterne påstår at det er noget nærmere et laug af lejermordere og indbrudstyre, der spreder sig i større eller mindre grad gennem alle elleve dronningedømmer. Der går utallige historier om umulige mord og røverier begået af Den Sorte Knivs medlemmer, om end det kan være svært at bevise.

Det er gammel overtro i Elnaril, at vigtige medlemmer i laugene bærer på en sort kniv, eller at en sort kniv gives sammen med invitationer til organisationen. Hvor sand overtroen end er, siges det at mange af de største huse i Elnaril hyrer Den Sorte Kniv til at tage sig af deres mere lyssky problemer, fordi Kniven er spredt bredt nok til at deres medlemmer kan komme fra hvor som helst og forsvinde langt væk efter et job.